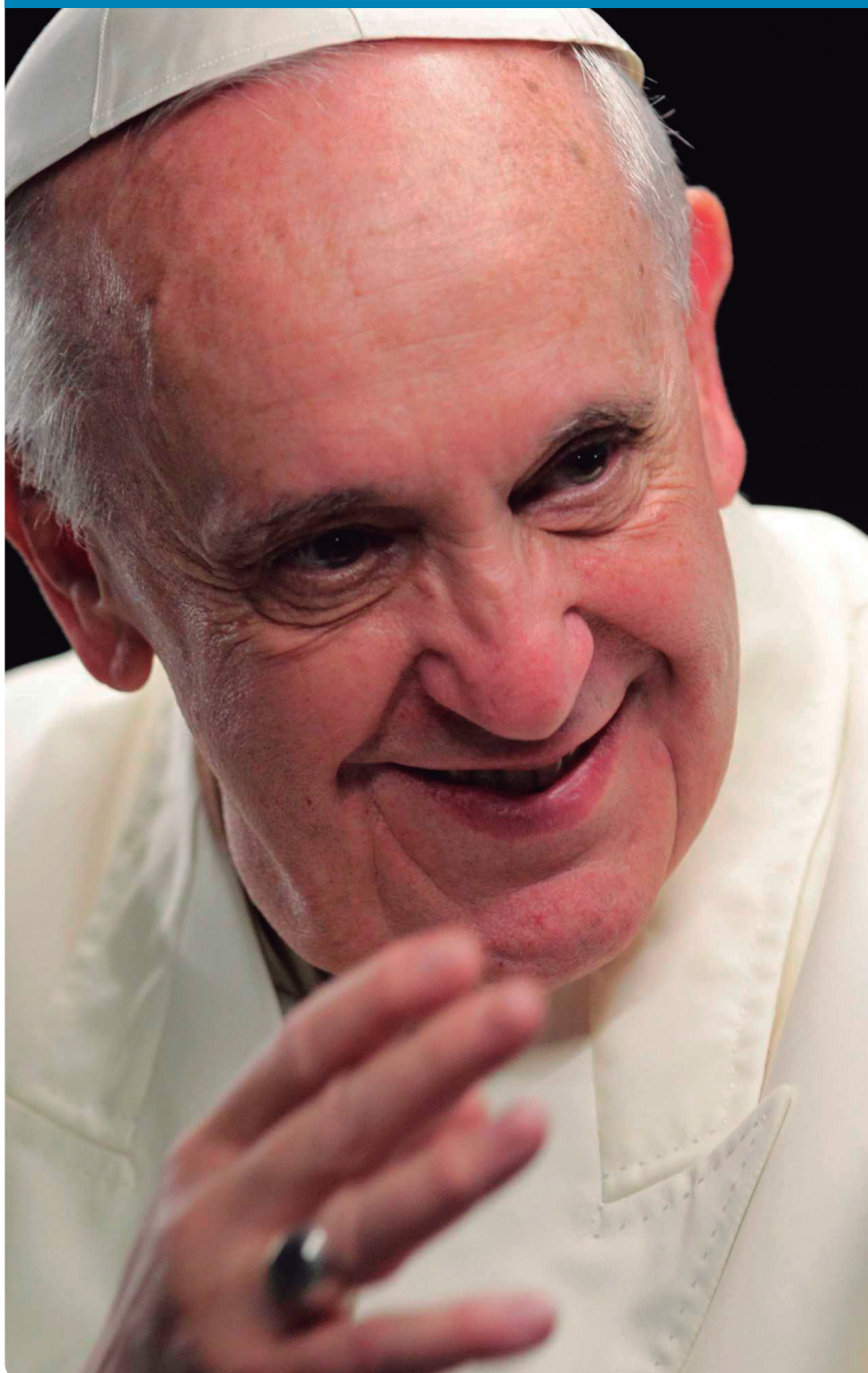


Full diocesà

29 de juny del 2014

p6 —El sentit de l'Òbol de Sant Pere

p7 —L'Església davant el Mundial Brasil 2014



Dia del Papa

Amb l'elecció del papa Francesc, més d'una persona ens ha preguntat: Què et sembla el nou Sant Pare? Aquesta pregunta la fan per la simpatia que desperta el papa Francesc i els signes de canvi i de reforma, sempre necessaris, que ha portat amb el seu papat, reflectits en l'especial ressò que ha tingut una recent entrevista. Però fóra poc madur quedar-se en la superficialitat dels gustos o simpaties personals sense anar a la profunditat del que significa el papat per a un catòlic.

En el marc de la solemnitat de Sant Pere i Sant Pau celebrem el «Dia del Papa». Mirant aquests dos sants veiem la profunda humanitat dels apòstols, per no dir la seva fragilitat i pecat; així mateix, els papes no deixen de ser homes. «Sóc un pecador», deia Francesc en una entrevista.

Però alhora veiem en els darrers papes, dels quals han estat canonitzats recentment dos, la gran aportació que, en diversos moments i de diverses maneres, han fet a l'Església. I és que l'Esperit sempre guia la seva Església. Per a viure amb profunditat i maduresa cristiana aquest dia hem de tenir present el fonament bíblic i de la Tradició de l'Església recollit en el darrer Concili Ecumènic, que presenta el Sant Pare com a principi i fonament de la unitat de fe i de comunió (cf. LG, 18). Però com que la fe es porta en el cor, com a bons catòlics també hem de portar en el cor el Papa i pregar, especialment avui, per ell.

«La meva vida ja és oferta com una libació vessada sobre l'altar»

Sant Pere i sant Pau / Cicle A

Lectura dels Fets dels Apòstols

En aquells dies, el rei Herodes detingué alguns de l'Església per fer-los mal. Féu matar amb l'espasa Jaume, el germà de Joan, i quan s'adonà que això era ben vist dels jueus, féu agafar també Pere. Eren els dies dels Àzims. El féu tancar a la presó i confià la seva guarda a quatre esquadres de soldats, amb el propòsit de fer-lo comparèixer davant el poble després de Pasqua. Mentre Pere era a la presó ben vigilat, la comunitat pregava Déu per ell sense parar.

Herodes ja anava a fer-lo comparèixer, però la nit abans, mentre Pere dormia entre dos soldats, lligat amb dues cadenes, i els sentinelles feien guàrdia davant la porta de la presó, tot d'una l'àngel del Senyor es presentà, i la cambra s'omplí de claror. L'àngel tocà Pere, el desvetllà i li digué: «De pressa, aixeca't!» I les cadenes li caigueren de les mans. Li digué: «Cenyeix-te i posa't les sandàlies.» Pere ho va fer, i l'àngel va afegir: «Pren el mantell i segueix-me.» Pere sortí a fora i el seguia, sense saber que això que l'àngel feia era de veritat; es pensava tenir una visió. Passaren la primera guàrdia, passaren la segona, i arribaren a la porta de ferro que dona a la ciutat. La porta s'obrí tota sola, i ells sortiren, anaren fins a la primera cantonada, i l'àngel el deixà. Llavors Pere, tornant en si, digué: «Ara veig que el Senyor ha enviat de debò el seu àngel i m'ha alliberat de les mans d'Herodes i de tot el que el poble dels jueus esperava contra mi.»

(12,1-11)

Salm responsorial

El Senyor m'ha escoltat, res no m'espanta.
(Salm 33)

Lectura de la segona carta de sant Pau a Timoteu

Estimat, pel que fa a mi, la meva vida ja és oferta com una libació vessada sobre l'altar. Ja m'ha arribat el moment de desfer les amarres i deixar el port. Després de lluitar en aquest noble combat i acabada la cursa em mantinc fidel. I ara ja tinc reservada la corona que m'he guanyat. El Senyor, jutge justíssim, me la donarà quan serà el dia, i no tan sols a mi, sinó a tots els qui enyoren la seva manifestació. El Senyor m'assistia i em donà forces perquè acabés de

proclamar el missatge de l'evangeli i poguessin escoltar-lo tots els pagans. I Déu m'ha salvat de la gola del lleó. El Senyor em salvarà de tots els qui em volen perjudicar i em guardarà per al seu Regne celestial. A ell sigui donada la glòria pels segles dels segles. Amén.

(4,6-8.17-18)

Lectura de l'evangeli segons sant Mateu

En aquell temps, Jesús anà a la regió de Cesarea de Felip, i un cop allà, preguntava als seus deixebles: «Què diu la gent del Fill de l'home? Qui diuen que és?» Ells li respongueren: «Uns diuen que és Joan Baptista, altres, que és Elies, altres, que és Jeremies o algun altre dels profetes.» Ell els diu: «I vosaltres, qui dieu que sóc?» Simó Pere li contestà: «Vós sou el Messies, el Fill de Déu viu.» Jesús li va respondre: «Sortós de tu, Simó, fill de Jonàs: això no t'ho ha revelat cap home de carn i sang, sinó el meu Pare del cel. I ara, també jo et dic que tu ets Pere. Sobre aquesta pedra jo edificaré la meva Església, i les portes del reialme de la Mort no li podran resistir. Et donaré les claus del regne del cel: tot allò que lliguis a la terra, quedarà lligat al cel, i tot allò que deslliguis a la terra, quedarà deslligat al cel.»

(16,13-19)

«I ara, també jo et dic que tu ets Pere. Sobre aquesta pedra jo edificaré la meva Església»

Sant Pere i Sant Pau

Mn. Marc Majà i Guiu

La solemnitat d'avui, Sant Pere i Sant Pau, vol celebrar la importància d'aquests apòstols gegants, que són dues columnes de l'Església naixent. Les paraules del prefaci de la missa resumeixen molt bé la missió de cadascun d'ells: «Pere, el capdavanter en la confessió de la fe; Pau, el qui la posà a plena llum. Pere instituï la primera església amb la resta d'Israel, Pau evangelitzà els altres pobles cridats a la fe.»

Fixem-nos en un detall important que es desprèn de les lectures d'avui: quina és la relació de les comunitats amb Pere i Pau? O, millor dit, de quina manera les persones a qui s'adreçaven els dos apòstols influenciaven la seva missió? La primera lectura explica com, mentre Pere fou empresonat per Herodes, «la comunitat pregava a Déu per ell sense parar». Apareix així un contrast significatiu: mentre els enemics de Pere el vigilen, la comunitat prega per ell. I és que, quan hom és enemic, s'acostuma a mantenir vigilat, mentre que, quan hom és amic, es prega per ell.

En la segona lectura veiem com Pau agafa forces precisament pensant en el munt de persones que encara no han sentit l'Evangeli: «el Senyor m'assistia i em donà forces perquè acabés de proclamar el missatge de l'Evangeli, i poguessin escoltar-lo tots els pagans».

Pere i Pau són enviats pel Senyor a aquests homes i dones: homes i dones que pregaran per ells; homes i dones que, tot i potser desconèixer l'Evangeli, tenen set de Déu. Donem gràcies a Déu, avui particularment, per aquests sants apòstols. I donem-ne també pels seus successors: pel papa Francesc, pels nostres bisbes. I, seguint l'exemple de la primera comunitat cristiana, preguem constantment per ells.



La imatge



Retaule major de Sant Pere de l'Arç. Pere, el capdavanter en la confessió de la fe, Pau el qui la va posar a plena llum. Pere instituï la primera església amb la resta d'Israel. Pau evangelitzà els altres pobles cridats a la fe. Així, per camins diversos, tots dos aplegaren l'única família de Crist.



Agenda

Lit. hores: Setmana I

29 diumenge Sant Pere i Sant Pau apòstols /A

—Santa Beneïda, verge
Fets 12,1-11 / Salm 33 / 2 Timoteu 4,6-8.17-18 / Mateu 16,13-19

30 dilluns

—Sant Marçal, bisbe (s.III)
—Els sants protomàrtirs de l'Església de Roma
Amós 2,6-10.13-16 / Salm 49 / Mateu 8,18-22

1 dimarts

—Sant Gal, bisbe (*551)
—Sant Josep Damià Veuster, apòstol dels leprosos (1840-1889)
Amós 3,1-8;4,11-12 / Salm 5 / Mateu 8,23-27

2 dimecres

—Sant Martinià, màrtir (*s.I)
Amós 5,14-15.21-24 / Salm 49 / Mateu 8,28-34

3 dijous

—Sant Tomàs, apòstol i màrtir (s.I).
Efesis 2,19-22 / Salm 116 / Joan 20,24-29

4 divendres

—Isabel de Portugal, laica (1271-1336)
—Santa Berta, religiosa (*725)
Amós 8,4-6.9-12 / Salm 118 / Mateu 9,9-13

5 dissabte

—Sant Miquel dels Sants, prevere (1591-1625)
Amós 9,11-15 / Salm 84 / Mateu 9,14-17



La necrologia del clergat de Vic durant el segle XX

Redacció

Fa aproximadament un any que es va fer la primera edició d'aquest llibre (solament dos exemplars). Ara s'ha portat a terme una segona edició amb tres exemplars i millorats, a càrrec de Mn. Pere Devesa. Però creiem que val la pena fer una mica d'història d'aquests volums. La idea de fer aquesta publicació la va tenir Mn. Antoni Conill i Costa, en els anys vuitanta del segle passat. Va buscar un col·laborador fidel en la persona de Mn. Josep Codinach i Terradellas, que periòdicament li anava lliurant volums del Butlletí Oficial del Bisbat de Vic, des de l'any 1900 a l'any 1990. Aquesta obra és un llibre de consulta per a poder conèixer, amb molta facilitat, unes quantes dades d'aquests 1.760 sacerdots que van morir durant el segle

XX. El bisbe, Mons. Romà Casanova, diu en el seu pròleg que «la llista de noms i dates, parròquies i pobles, és molt més que una llista freda de noms. Darrere cada nom i cada data hi ha una història de lliurament al Senyor al servei de l'Església. Certament, formem part d'una gran història. Un dels perills del nostre món, amb la seva mentalitat de la immediatesa, és la pèrdua de la memòria [...]. La gran memòria és la professió de fe, en què fem memorial de la història de salvació de Déu a favor del seu poble. Aquest treball ingent, que demana constància, dedicació i gran memòria, és el que ens ofereix Mn. Pere Devesa. El seu treball restarà a l'arxiu de la cúria diocesana, però la voluntat de l'autor és que resti en el nostre cor amb record agraït als qui ens han precedit».



Augmenta la pobresa

Un aplec de 83 persones, representants dels diferents grups parroquials de Càritas del bisbat, que sumen un total de 1.090 voluntaris en 76 parròquies, es reuniren en Assemblea Diocesana el dissabte dia 31 de maig al Seminari de Vic, presidits pel bisbe. Es destacaren unes quantes realitats: continua creixent el nombre d'empobrits, molts dels quals ja han desistit de sortir de la pobresa; baixen els ajuts oficials; pugen les aportacions particulars.

Les parròquies filials de la Seu

El dia 21 de març es va presentar a la Sala de Sínodes del Palau Episcopal el llibre *Les set parròquies filials de la Seu de Manresa*, escrit pel col·laborador de la cúria diocesana Josep Sans i Rovira. L'acte va ser presidit pel senyor bisbe, que va exaltar l'obra desinteressada de l'autor i va valorar molt positivament la tasca d'aquest advocat a la cúria. També hi va intervenir l'historiador i prevere diocesà Dr. Antoni Pladevall, així com l'autor de l'obra.



Pelegrinatge per les terres del Padre Pio

Els Amics de Joncadella van realitzar el mes de maig un pelegrinatge a San Giovanni Rotondo i a diversos indrets de la Pulla italiana.

Recorregut pastoral per l'Anoia segarrenca

Crònica breu de la visita pastoral a l'arxiprestat de l'Anoia-Segarra (IV) - Joan Casas

El dia 1 de març, visita a Sant Pere d'Ardesa i Sant Pere de Copons. Mn. Enric García guiava el senyor bisbe. Missa estacional a Sant Bartomeu de Carbasí; solemne en la seva franciscana simplicitat. Al vespre, missa amb bonica pregària i cants populars a Jorba. Homilia fervorosa del VIII diumenge durant l'any, entorn de la genial frase de Crist: «Busqueu primer el Regne de Déu...» Campanar i església, de bona pedra, emparen i guarden el poble que està als seus peus. Al final es presentaren els nens i pares de la catequesi.

L'endemà, Santa Maria de Rubió: esplendorós retaule gòtic, ben restaurat. Temple situat sobre un turó sagrat. Una joia, digna de ser visitada. Bonica missa estacional de pagès privilegiat. Més tard, visita a Santa Maria de Montmaneu, la Festa de la Caldera fou el plat fort del dia. S'omplí l'església de gom a gom. Parades de fira i carrers plens. Acabada l'eucarsítia, el rector acompanyava el bisbe a beneir les cinc calderes fumejants. El senyor alcalde el presentà. La plaça era plena de festa esperant el plat tradicional. Gran festa tradicional de les que surten a les televisions locals. El bon dia assolellat hi acompanyava.



Els Prats de Rei i Boixadors, verals de poetes

Acabada la preceptiva visita *ad limina* de l'episcopat, el bisbe continuà la visita pastoral. El diumenge dia 16 de març, visita de nou als Prats de Rei. A les onze s'hi celebrà la missa estacional. El senyor rector, Mn. Carles Riera i Fonts, esperava el senyor bisbe. Bella celebració a l'església de Santa Maria. La coral acompanyava decorosament i l'assemblea fou exemplar. Homilia entusiasta basada en la Transfiguració del Senyor: era el II diumenge de Quaresma. El pastor diocesà demanà pregària per les vocacions en l'escaiença del Dia del Seminari, pròxima la festa de Sant Josep. Exposició del Santíssim, agraïments i salutacions a tothom a la porta de sortida.

A la una, missa a la capella del Molí de Boixadors. Plena.

Bon sol, ametllers florits i gent acollidora. Molt agradable. Bon record de Mn. Lluís Bosch, fill de la casa. Morí a Vic el 22 de gener del 2011. Fou l'ànima del retorn d'una còpia gòtica de la Mare de Déu de l'ocellet, obra mestra del Museu Episcopal. S'hi cantaren els goigs de mossèn Carles, musicats per Mons. Valentí Miserachs. Magistrals.

Pujàrem tot seguit a la capella de Sant Jordi de la Llavinerà, on es cantaren els de Mn. Amand Lus. Decididament, aquests verals atrauen els poetes. Ja a entrada de fosc, érem a Sant Joan de la Fortesa, la dels arcs de pedra. La senyora alcaldesa ens féu quatre pinzellades de la història local. Pregària i salutacions. Visita a una besàvia. Lluna plena, «la de plantar patates», digué un entès. I tots cap a descansar.



Què és la col·lecta de l'Òbol de Sant Pere?

Redacció

Amb el cristianisme neix la pràctica d'ajudar materialment els qui tenen la missió d'anunciar l'Evangeli, perquè es puguin lliurar de ple al seu ministeri, atenent també els pobres (cf. Ac 4,34; 11,29).

Els anglosaxons, després de la seva conversió, a finals del segle VIII, es van sentir tan units al bisbe de Roma que van decidir enviar de manera estable una contribució anual al Sant Pare. Així va néixer el «denarius sancti Petri» (almoïna de sant Pere), que aviat es va difondre pels països europeus.

Aquest, com altres costums semblants, ha passat per moltes i diverses vicissituds al llarg dels segles, fins que va ser regulada de manera orgànica pel papa Pius IX en l'encíclica *Saepe venerabilis*, del 5 d'agost de 1871.

Actualment aquesta col·lecta es realitza en tot el món catòlic, en la «Jornada mundial de la caritat del Papa», el 29 de juny o el diumenge més pròxim a la solemnitat de Sant Pere i Sant Pau.

La destinació dels donatius

Els donatius dels fidels al Sant Pare s'utilitzen en obres missioneres, iniciatives humanitàries i de promoció social, així com també a sostenir les activitats de la Santa Seu. El Papa, com a Pastor de tota l'Església, es preocupa també de les necessitats materials de diòcesis pobres, instituts religiosos i fidels en dificultat (pobres, nens, ancians, marginats, víctimes de guerra i desastres naturals; ajudes par-

ticulars a bisbes o diòcesis necessitades, per a l'educació catòlica, a pròfugs i emigrants, etc.).

Benet XVI: «L'Òbol de Sant Pere és l'expressió més típica de la participació de tots els fidels en les iniciatives del Bisbe de Roma en benefici de l'Església universal. És un gest que no solament té valor pràctic, sinó també una gran força simbòlica, com a signe de comunió amb el Papa i de sollicitud per les necessitats dels germans.»

Joan Pau II: «Coneixeu les creixents necessitats de l'apostolat, les exigències de les comunitats eclesials, especialment en terres de missió, i les peticions d'ajuda que arriben de poblacions, persones i famílies que es troben en condicions precàries. Molts esperen de la Seu Apostòlica un suport que, per altra banda, no aconsegueixen trobar en cap altra instància.»

Jornades Interdiocesanes de Catequesi

Tindran lloc els dies 30 de juny i 1 i 2 de juliol a la Casa del Pare Manyanet de Barcelona. Els destinataris són els responsables de les catequesis parroquials, arxiprestals i diocesanes. El tema serà «El responsable de catequesi com a missioner», amb ponència de Mn. Salvador Pié i Ninot i xerrades portades per l'equip de jesuïtes. Més informació a les respectives delegacions de Catequesi.



L'article

En plena celebració del Mundial de Futbol

Redacció



Recollim algunes veus eclesials entorn del Campionat Mundial de Futbol que s'està celebrant aquests dies al Brasil i que conclourà el diumenge dia 13 de juliol. El papa Francesc va fer arribar un missatge gravat en què deia: «La meua esperança és que, a més d'una festa de l'esport, aquest Mundial es pugui transformar en una festa de la solidaritat entre els pobles. Això suposa que els partits de futbol siguin considerats pel que són essencialment: un joc i al mateix temps una oportunitat per al diàleg, l'entesa, el mutu enriquiment humà. L'esport és no sols una forma d'entreteniment, sinó també i sobretot, una eina per a comunicar els valors que promouen el bé de la persona humana i ajuden a construir una societat més pacífica i fraterna. Pensem en la lleialtat, la perseverança, l'amistat, la compartició, la solidaritat. Certament, el futbol suscita molts valors i actituds que han demostrat ser importants no solament en el camp, sinó també en tots els aspectes de la vida, més específicament en la construcció de la pau. L'esport és una escola de pau, ens ensenya a construir la pau. En aquest sentit, m'agradaria destacar tres lliçons de la pràctica esportiva, tres actituds essencials a favor de la causa de la pau: la necessitat de "entrenar-se", el "joc net" i el respecte entre els adversaris. En primer lloc, l'esport ens ensenya que per a guanyar cal entrenar-se. Podem veure, en aquesta pràctica esportiva, una metàfora de la vida. En la vida cal lluitar, "entrenar-se", esforçar-se per aconseguir resultats significatius.»

Tanmateix, el bell espectacle futbolístic participat per tantes nacions, també té una altra cara en una nació amb tantes desigualtats com el Brasil. Això ha fet pronunciar a l'Església catòlica brasilera, que ha tret «targeta vermella» als organitzadors del Mundial del Brasil per gastar milers de milions de dòlars en estadis en comptes de millorar els pèssims serveis públics del país. En un fullet en forma de targeta vermella distribuït darrerament en les esglésies i parròquies del país amb més catòlics del món, la Conferència de Bisbes del Brasil va instar el govern a respectar el dret de la gent a manifestar-se contra el torneig que arrencava el 12 de juny. «L'Església vol contribuir al debat públic i expressar la seva preocupació per [...] la inversió de prioritats per als diners públics, que hauria de servir prioritàriament per a la salut, l'educació, el sanejament bàsic, el transport i la seguretat», afirmaren.



L'exposició

Les Reduccions del Paraguai

Exposició al Caixafòrum de Barcelona



El Caixafòrum de Barcelona acull una exposició sobre la l'evangelització de les Amèriques, tractant el tema de «Les Reduccions Jesuïtes del Paraguai», que podrà visitar-se fins al 14 de setembre. L'exposició analitza com aquests pobles d'indígenes convertits al cristianisme foren una reeixida experiència d'organització social, de desenvolupament econòmic i cultural, i de salvaguarda dels guaraníes enfront dels abusos del sistema colonial. Aquestes reduccions, promogudes per la Companyia de Jesús en colònies portugueses i espanyoles, van reunir els grups d'indígenes que vivien a les muntanyes i els van agrupar en assentaments de 5.000 persones que organitzaven la seva subsistència i la seva organització social i cultural. Aquesta experiència es va estendre pel Paraguai, Argentina, Brasil, Bolívia i Uruguai. Una particular visió d'aquest episodi del descobriment d'Amèrica.



Dia del Sant Pare

Romà Casanova, bisbe de Vic



El dia en què l'Església celebra la festa dels apòstols sant Pere i sant Pau, és també el dia del Papa. En aquest dia som convidats a pregar, de manera especial, pel Sant Pare i fer la nostra aportació a la col·lecta a favor de la seva missió. Fou la ciutat de Roma el lloc de l'ensenyament de la fe de Pere i Pau, i també l'escenari de la seva mort martirial. Aquesta Església ha estat la guardiana dels seus sepulcres i, al mateix temps, de la tradició de fe cristiana segellada amb el do de la seva vida. El bisbe de l'Església de Roma és el pastor de l'Església universal. Com recorda el Concili Vaticà II: «En virtut del seu càrrec, que és el de Vicari de Crist i Pastor de tota l'Església, el Romà Pontífex té sobre l'Església potestat plena, suprema i universal, que sempre pot exercir lliurement» (*Lumen gentium*, 22).

La missió de pastor de l'Església que té el Sant Pare s'entén sempre en el misteri de l'Església. La seva missió és la de la comunió en la fe veritable de tota l'Església en la seva diversitat. L'Església de Roma, amb el seu bisbe al capdavant, sempre s'ha mantingut en la fe apostòlica. El ministeri del Papa no està mai per damunt de la fe cristiana, sinó sempre al servei de la fe. El seu ministeri no està per damunt de l'Església, sinó al servei del misteri de comunió i de missió que és l'Església.

El ministeri del Papa és al servei de la fe

El successor de sant Pere en la seu de Roma és actualment el papa Francesc. Ell ocupa en aquests moments la càtedra de sant Pere. Certament el papa Francesc és un do per a l'Església, per a tots nosaltres. Els seus antecessors han deixat una estela de doctrina, de santedat, de zel pastoral. Solament cal esmentar els dos papes recentment canonitzats: Joan XXIII i Joan Pau II. Amb aquests exemples, ell no té cap por de llançar-se a la donació plena que li demana el

Senyor. Tots som testimonis de la seva valentia i llibertat en exercir el ministeri de pastor de tota l'Església. Un alè d'esperança s'ha posat en els cors dels qui volen viure la fe amb tota autenticitat, amb santedat i essent evangelitzadors en sortida missionera.

La col·lecta d'aquest dia s'anomena Òbol de Sant Pere i té per finalitat donar suport a totes les iniciatives del Sant Pare. Ell, com a pastor de tota l'Església, coneix i sofreix el que viuen tantes i tantes Esglésies arreu del món. La nostra aportació econòmica a favor d'aquesta col·lecta ajudarà el Papa en la seva missió de pare en les Esglésies perseguides, les que estan sofrint conflictes bèl·lics o situacions de pobresa o misèria.

